

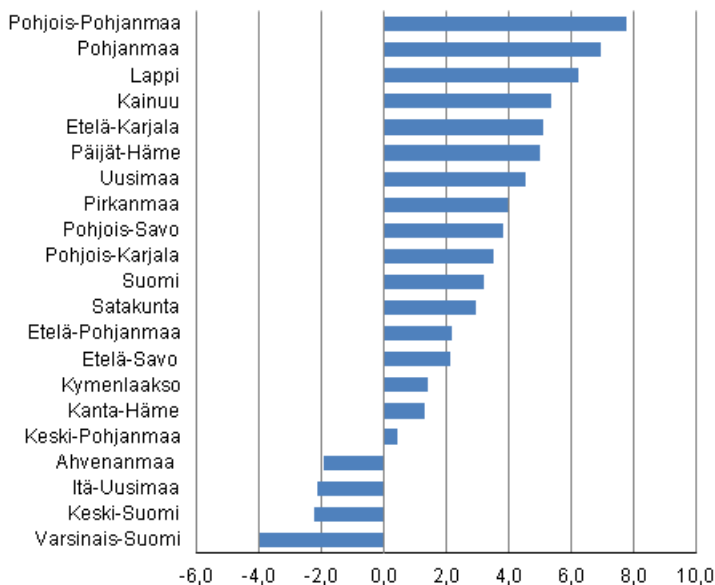
Aluetilinpito 2010

Maakuntien talouskasvu epätasaista viime vuosina

Aluetaloudet ovat kehittyneet viime vuosina hyvin epätasaista tahtia. Tuotannon pudotus oli koko maassa taantumavuonna 2009 niin syvä, että vuonna 2010 jäätiin vielä reilusti alle vuoden 2007 tuotannon määrän. Maakunnista luonnollisesti jotkut ovat pärjänneet paremmin jotkut huonommin.

Parhaiten vuonna 2010 pärjäivät pohjoisen Suomen alueet riippumatta siitä mitataanko tuotannon muutosta käyvin tai kiintein hinnoin. Pohjois-Pohjanmaalla, Pohjanmaalla ja Lapissa oli paras tuotannon volyymin kasvu vuonna 2010. Korkein käypähintainen tuotannon kasvu sen sijaan oli 2010 Kainuussa, seuraavina tulivat Pohjanmaa ja Pohjois-Pohjanmaa.

Arvonlisäyksen volyymin muutos maakunnittain % v. 2009–2010

Erityisen vaikeaksi vuoden 2009 lama on osoittautunut Varsinais-Suomessa. Siellä arvonlisäys sekä käyvin että kiintein hinnoin putosi vuonna 2010 eniten. Varsinais-Suomen kehitys on myös rakenteellisesti huolestuttavaa, koska sen kiinteähintainen arvonlisäys putosi jo vuonna 2008 eli yleisesti hyvänä vuotena.

Myös Keski-Suomen talouskehitys on ollut ongelmallista. Maakunnan arvonlisäys käyvin ja myös kiintein hinnoin kasvoi kuitenkin hyvin vielä vuoteen 2008 saakka, joten sen tilanne ei ole yhtä heikko. Ahvenanmaalla ja Itä-Uudellamaalla arvonlisäyksen volyyymi putosi myös vuonna 2010 hivenen, mutta niiden kehitys on ollut aiempina vuosina suhteellisen hyvää.

Tarkastelun lähtövuosi vaikuttaa maakuntien järjestykseen paljon

Maakuntien sijoitus kiinteähintaisen arvonlisäyksen eli volyymin muutoksissa riippuu jonkin verran siitä mistä vuodesta tarkastelu aloitetaan. Jos katsotaan koko 2000-lukua, parhaiten ovat menestyneet viisi maakuntaa; Itä-Uusimaa, Pirkanmaa ja Pohjois-Pohjanmaa yli 30 %:n kasvulla ja Pohjanmaa sekä Uusimaa joissa molemmissa yli 20 %:n kasvu. Jos tarkastelu lähtee vuodesta 2006 jolloin koko maan volyyymi oli vielä hivenen korkeampi kuin vuonna 2010, paras kasvu on ollut Pohjanmaalla ja Uudellamaalla sekä Itä-Uudellamaalla ja Pohjois-Pohjanmaalla.

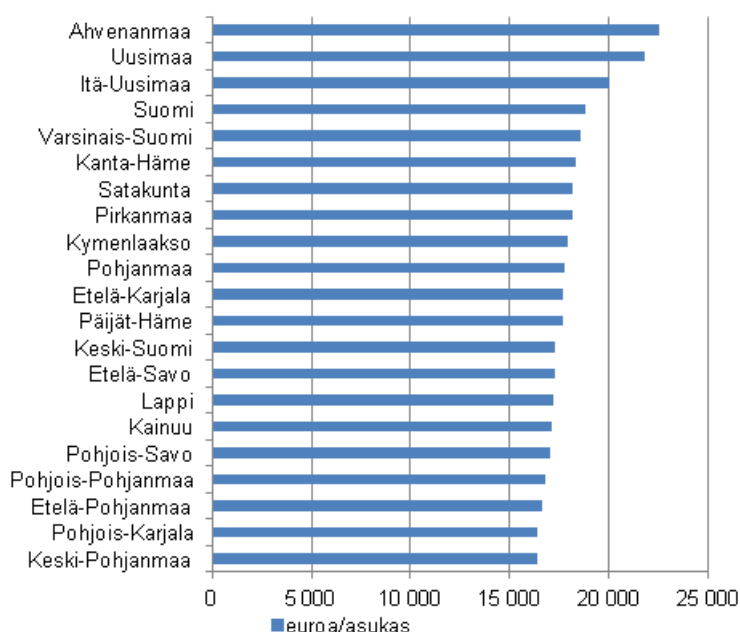
Tilastokeskus julkaisee nyt uudet alueelliset tuotannon ja työllisyyden aikasarjat vuosille 2000-2010 kansantalouden tilinpidon uuden TOL2008-toimialaluokituksen mukaisina.

Liitetaulukossa 1 on esitetty arvonlisäyksen volyymin muutos maakunnittain vuosien 2009-2010 välillä.

Uusimaa jälleen Manner-Suomen kotitalouksien käytettävissä olevien tulojen kärjessä

Manner-Suomen maakunnista Uudenmaan kotitalouksilla oli eniten käytettävissä olevia tuloja vuonna 2010, 21 800 euroa asukasta kohden. Koko Suomessa Ahvenanmaan kotitalouksilla oli vuonna 2010 eniten käytettävissä olevia tuloja, 22 500 euroa asukasta kohden. Koko maan keskiarvo oli 18 800 euroa asukasta kohti.

Käytettävissä olevat tulot maakunnittain asukasta kohden vuonna 2010, euroa

Kun ahvenanmaalaisten kotitalouksien saamista palkoista ja muista palkansaajakorvauksista, omaisuus- ja muista tulosta sekä sosiaalietuuksista vähennetään maksetut tuloverot, sosiaaliturvamaksut ja muut

maksetut tulonsiirrot, jäi Ahvenanmaalla asuvan kulutukseen ja säästämiseen käytettäväksi tuloksi 22 500 euroa, yli tuhat euroa enemmän kuin vuotta aiemmin. Manner-Suomessa eniten käytettävissä olevia tuloja oli uusimaalaisilla, 21 800 euroa asukasta kohti. Koko maan keskiarvo oli 18 800 euroa asukasta kohti, kasvua edellisvuodesta 900 euroa asukasta kohti. Ahvenanmaan ja Uudenmaan lisäksi vain Itä-Uudenmaan maakunnan käytettävissä olevat tulot ylittivät koko maan keskiarvon. Mediaanimaakunnat olivat jälleen Etelä-Karjala ja Päijät-Häme, joissa n. 17 700 euron käytettävissä oleva tulo jää kuusi prosenttia koko maan keskimääräisestä tasosta. Euromääräisesti ero asukasta kohden käytettävissä olevassa tulossa oli ääripäiden Keski-Pohjanmaan ja Ahvenanmaan maakuntien välillä yli 6 000 euroa asukasta kohden.

Tiedot perustuvat Tilastokeskuksen julkaisemiin kotitalouksien aluetilien tietoihin vuodelta 2010. Laskelmissa on käytetty heinäkuussa 2012 tarkistettuja kansantalouden tilinpidon lukuja. Tietokantatauluissa uusimmat luvut ovat vertailukelpoisessa aikasarjassa vuosille 2000-2010. Tarjolla on aikasarja myös vuosille 1995-2008, jonka laadinnassa käytetyt kansantalouden tilinpidon luvut ovat vuodelta 2010.

Käytettävissä olevat tulot palasivat vanhalle kasvu-uralleen, koko maan tasolla kasvua oli n. 5% edellisvuoteen verrattuna. Vuonna 2009 osassa maakunnista kotitalouksien käytettävissä oleva tulo taantumasta johtuen jopa laski vuoteen 2008 verrattaessa, mutta vuonna 2010 kaikki maakunnat ohittivat vuoden 2008 tason. Suurinta kasvu on ollut Kainuussa ja Etelä-Savossa, yli kahdeksan prosenttia vuoteen 2009 verrattuna. Molemmissa maakunnissa käytettävissä olevat tulot pienenevät vuonna 2009. Lapissa ja Keski-Suomessa kasvu on ollut kuuden prosentin luokkaa.

Liitetaulukossa 2 on esitetty käytettävissä olevat tulot asukasta kohden maakunnittain v.2010.

Sisällys

Taulukot

Liitetaulukot

Liitetaulukko 1. Arvonlisäyksen volyymin muutos maakunnittain vv. 2009-2010, %	5
Liitetaulukko 2. Käytettävissä olevat tulot maakunnittain v. 2010, euroa/asukas.....	5
Laatuseloste: Aluetilinpito.....	7

Liitetaulukot

Liitetaulukko 1. Arvonlisäyksen volyymin muutos maakunnittain vv. 2009-2010, %

Maakunta	Arvonlisäyksen volyymin muutos
Varsinais-Suomi	-3,9
Keski-Suomi	-2,2
Itä-Uusimaa	-2,1
Ahvenanmaa	-1,9
Keski-Pohjanmaa	0,5
Kanta-Häme	1,3
Kymenlaakso	1,4
Etelä-Savo	2,1
Etelä-Pohjanmaa	2,2
Satakunta	3,0
Suomi	3,2
Pohjois-Karjala	3,5
Pohjois-Savo	3,8
Pirkanmaa	4,0
Uusimaa	4,5
Päijät-Häme	5,0
Etelä-Karjala	5,1
Kainuu	5,4
Lappi	6,3
Pohjanmaa	7,0
Pohjois-Pohjanmaa	7,8

Liitetaulukko 2. Käytettävissä olevat tulot maakunnittain v. 2010, euroa/asukas

Maakunta	Käytettävissä olevat tulot
Ahvenanmaa	22 500
Uusimaa	21 800
Itä-Uusimaa	20 000
Suomi	18 800
Varsinais-Suomi	18 600
Kanta-Häme	18 300
Pirkanmaa	18 200
Satakunta	18 200
Kymenlaakso	17 900
Pohjanmaa	17 800
Päijät-Häme	17 700
Etelä-Karjala	17 700
Etelä-Savo	17 300
Keski-Suomi	17 300
Lappi	17 200
Kainuu	17 100
Pohjois-Savo	17 000
Pohjois-Pohjanmaa	16 800
Etelä-Pohjanmaa	16 600
Keski-Pohjanmaa	16 400

Maakunta	Käytettävissä olevat tulot
Pohjois-Karjala	16 400

Laatuseloste: Aluetilinpito

1. Tilastotietojen relevanssi

1.1 Tilaston tarkoitus

Aluetilinpito on kansantalouden tilinpidon alueellinen tarkennus. Aluetilinpito sisältää monipuolista tietoa Suomen aluetalouksien rakenteista ja kehityksestä. Aluetilinpito jakaantuu tilastollisen perusyksikön mukaan ensinnäkin tuotantoa, työllisyyttä ja investointeja kuvaavaan varsinaiseen aluetilinpitoon sekä toisaalta kotitalouksien tuloja ja tulonkäyttöä kuvaaviin kotitalouksien aluetileihin.

Aluetilinpidon tietoja käytetään alueellisten viranomaisten päätöksenteon ja seurannan apuna. Kotimaisessa päätöksenteossa maakuntien liitot toimivat aluekehittämisviranomaisina, jolloin korostuu maakuntatason merkitys (Alueiden kehittämislaki, annettu Helsingissä 12. päivänä heinäkuuta 2002). Euroopan Unionissa suuraluetaso on tärkeä aluepolitiikassa, koska rakennerahastojen tukikelpoisuus määritellään suuralueittain lasketun alueellisen bruttokansantuotteen perusteella.

1.2 Tilaston käsitteet ja luokitukset

Aluetilinpidossa käytetään pääsääntöisesti samoja käsitteitä kuin kansantalouden tilinpidossa. Aluetilinpito poikkeaa kansantalouden tilinpidon järjestelmästä tuotantoa kuvaavassa tilastossa aputoimipaikkojen käsittelyn osalta. Kotitalouksien aluetileillä ovat tuloissa mukana työsuhdeoptiot sekä omaisuuden luovutusvoitot ja -tappiot, jotka koko maan tilinpidossa on jätetty kirjaamatta aluetilinpidon kuvauspiiriin kuuluville tileille.

1.2.1 Aluetilinpidon erityispiirteet

Ulkoalue on aluetilinpitoon kuuluva käsite. Ulkoalueelle kuuluva taloudellinen toiminta sisältyy Suomen talousalueeseen ja siten kansantalouden tilinpidon kuvauspiiriin. Ulkoalueen toimintoja ei voida kuitenkaan kohdentaa millekään Suomen maantieteelliselle alueelle. Näitä toimintoja ovat esimerkiksi Suomen suurlähetystöt ulkomailla ja rauhanturvajoukot. Aluetilinpidossa ulkoalueesta on muodostettu varsinaisten maantieteellisten alueiden lisäksi oma erillinen alueensa.

Aputoimipaikka on aluetilinpidossa erityisongelma, koska se kansantalouden tilinpidon laskentamenetelmän mukaan ei varsinaisesti tuota mitään sijaintialueellaan. Aputoimipaikkoja ovat esimerkiksi yrityksen pää-, myynti- yms. konttorit, jotka palvelevat yrityksen varsinaisten tuotantoyksiköiden toimintaa.

Aputoimipaikka voi palvella eri alueilla sijaitsevia yksiköjä. Sen alueellisessa kohdentamisessa noudatetaan kotipaikkaperiaatetta, jolloin aputoiminnot kohdistetaan sille alueelle, jolla ne sijaitsevat.

Aputoimipaikan toimiala määräytyy samalla tavalla kuin kansantalouden tilinpidossa. Tämän mukaan aputoimipaikka kohdistetaan sille toimialalle, jolle sen palvelemien yksiköiden arvonlisäyksen pääosa on luokiteltu.

Koska kansantalouden tilinpidossa aputoimipaikkojen tuotos ei vastaa yrityksen liikevaihtoa eikä muita tuloslaskelman eriä, on aluetilinpidossa osalle aputoimipaikoista estimoitava ylimääräistä liikevaihtoa ja muita eriä, joiden perusteella aputoimipaikoille voidaan kohdentaa aluetilinpidon taloustoimia. Yrityksen vakiotuottavuuteen perustuvilla laskelmilla aputoimipaikoille lisätään tuotosta, välituotekäyttöä sekä arvonlisäystä. Saman suuruiset erät vähennetään yrityksen varsinaisilta toimipaikoilta. Tällöin pysytään kansantalouden tilinpidon asettamassa kokonaiskehikossa.

Eräitä tuloeriä ei ole kansantalouden tilinpidossa kirjattu aluetilinpidon kuvausalueen piiriin. Työnantajan työntekijälle suuntaamat optioetuudet ovat kotitalouksien aluetileillä mukana osana palkansaajakorvauksia, vaikka vastaavaa erää ei ole esitetty aluetilinpidon tuotantopuolella eikä kansantalouden tilinpidossa. Vastaavasti kotitalouksien omaisuustuloihin on laskettu mukaan omaisuuden myynnin luovutusvoitot ja -tappiot. Nämä tuloerät ovat mukana, koska ne vaikuttavat merkittävästi kotitalouksien ensitulon ja käytettävissä olevan tulon alueelliseen jakaumaan. Kotitalouksien aluetilien tiedot on myös saatavilla täysin kansantalouden tilinpidon mukaisina. Nämä tiedot toimitetaan myös Eurostatiin.

1.2.2 Tilaston yksiköt, luokitukset

Aluetilinpidoissa käytetään tilaston perusyksikkönä sekä toimipaikkaa että institutionaalista yksikköä. Tuotannon ja työllisyyden aluetileillä käytetään laskennassa perusyksikkönä toimipaikkaa, jolle löytyy yksikäsitteinen kotipaikka ja toimiala. Kotitalouksien aluetileillä käytetään puolestaan institutionaalista yksikköä eli kotitaloutta. Kotitalous on yksialueinen institutionaalinen yksikkö, joka kohdennetaan ensisijaisen asunnon sijaintikuntaan.

Aluetilinpidojen luokitukset ovat samat kuin kansantalouden tilinpidoissa. Tilastossa ovat käytössä vuosi-, taloustoimi-, toimiala-, ja sektoriluokitukset. Vuosi on kalenterivuosi. Lisäksi aluetilinpidoissa on käytössä alueluokitus, joka vastaa EU:n yhtenäistä alueyksikköjen NUTS -luokitusta. Käytössä on aikasarjan viimeisimmän vuoden mukainen alueluokitus maakunta- ja seutukuntatasolla.

1.2.3 Tuotanto-, työllisyys- ja investointitilit

Aluetilinpidojen laskentakehikko noudattaa kansantalouden tilinpidojen järjestelmää edellä mainituin poikkeuksin. Tilijärjestelmä esitetään tiliristikkoina, joissa taloustoimet jaetaan resursseihin ja käyttöön. Tässä käsitteet esitellään bruttomuodossa, jolloin kiinteän pääoman kulumista ei ole vähennetty. Kiinteän pääoman kulumisen laskelmat edellyttäisivät alueittaisen pääomakannan arvioimista, jollaista ei tällä hetkellä ole olemassa.

Tuotantotilillä tuotos, väliuotekäyttö ja arvonlisäys lasketaan toimialoittein ja sektoreittain. Bruttokansantuote markkinahintaan lasketaan aluetilinpidojen järjestelmässä vain aluetasolla.

Tulonmuodostustili kuvaa kuinka arvonlisäys jakautuu alaeriin kuten palkansaajakorvauksiin, muihin tuotantoveroihin ja -tukipalkkioihin sekä toimintaylijäämään. Tulonmuodostustilin käytön eristä aluetilinpidoissa lasketaan vain palkansaajakorvaukset.

Alueellisia vertailuja tehtäessä on hyvä muuntaa arvonlisäys tai vastaava vertailukelpoiseksi alueiden välillä. Yleensä suhteutetaan tarkasteltava erä alueelle rekisteröityyn väestöön. Aluetilinpidojen väestökäsitteenä käytetään keskiväkilukua, joka perustuu kyseessä olevan vuoden viimeisimmän päivän ja edellisen vuoden viimeisimmän päivän väkilukujen keskiarvoon. Aluetasolla työmatkailu aluerajojen yli voi häiritä alueellisia vertailuja. Aluetilinpidoissa voi arvonlisäyksen suhteuttaa myös alueen työllisyyteen, jolloin kuvataan alueen tuotannon aikaansaamiseen osallistunutta työvoimaa.

Kiinteän pääoman bruttomuodostus on siinä mielessä bruttoerä, ettei pääoman kulumista ole vähennetty. Siitä on kuitenkin vähennetty kiinteän pääoman myynnit. Kiinteän pääoman bruttomuodostus kuvaa tuotantomahdollisuuksien muutosta alueella.

1.2.4 Kotitalouksien aluetilit

Kotitalouksien aluetilit sisältävät ensitulon jakotilin ja tulojen uudelleenjaon tilin EKT 1995:ssä esitetyt jakotaloustoimet. Ensitulon jakotilillä kirjataan tuotantotekijäkorvauksia ja tulojen uudelleenjakotilillä on tulonsiirtojen luonteisia eriä.

Ensitulon jakotilin aloittavat tasapainoerät ovat toimintaylijäämä ja sekatalo. Kotitalouksien toimintaylijäämä vastaa asunnonomistajien saamaa omistusasumisen tuloa. Sekatalo sisältää ne tuloerät, joita ei voida erotella yrittäjä-kotitalouden ja sen omistaman yrityksen välillä. Ensitulo on ensitulon jakotilin päättävä tasapainoerä.

Tulojen uudelleenjaon tili alkaa ensitulolla, joka on siirretty ensitulon jakotilin käyttö puolelta tulojen uudelleenjakotilin avaavaksi resurssiksi. Tulojen uudelleenjaon jälkeen tili päättyy käytettävissä olevaan tuloon.

Käytettävissä olevaa tuloa asukasta kohti voidaan pitää alueen materiaalista elintaso-kuvaavana mittarina. Ainakin se sopii paremmin alueen elintason arvioimiseen kuin arvonlisäys, joka kuvaa alueen tuotantoa. Kansainvälisissä elintasovertailuissa sen sijaan institutionaaliset rakenteet poikkeavat hyvinkin paljon maiden välillä. Eri sektorit eivät tuota samoja palveluja samoihin hintoihin kaikissa maissa. Esimerkiksi terveys- ja koulutuspalvelut eivät ole yhtä edullisesti kansalaisten käytettävissä eri maissa. Onkin hyvä korostaa käytettävissä olevan tulon roolia kansallisena elintasomittarina, kun puolestaan arvonlisäys per asukas voi kuvata paremmin elintasoeroja kansainvälisissä vertailuissa.

1.3 Euroopan kansantalouden tilinpito- ja aluetilinpitojärjestelmä

Aluetilinpito noudattaa Euroopan kansantalouden tilinpitojärjestelmää 1995 (EKT 1995). Kesäkuussa 1996 EU:n neuvosto on komission ehdotuksesta antanut dokumentille EKT 1995 vankan oikeudellisen perustan (asetus Euroopan kansantalouden tilinpito- ja aluetilinpidoon järjestelmästä).

Euroopan unionin tilastotoimisto Eurostat on koonnut tilastollisten alueyksiköiden nimikkeistön (NUTS), jotta EU:n alueellisten tilastojen laadinnassa olisi käytettävissä yksi yhtenäinen jako alueellisiin yksiköihin. NUTS:illa ei ole ollut itsenäistä oikeudellista asemaa ennen 11.7.2003 voimaan astunutta NUTS -asetusta (1059/2003).

2. Tilastotutkimuksen menetelmäkuvaus

Aluetilinpito kuvaa Suomen talousalueella tapahtuvaa taloudellisen toiminnan alueellista sijoittumista. Suomen talousalue koostuu niistä institutionaalisista yksiköistä, joiden taloudellisen mielenkiinnon keskus on Suomen talousalueella.

Aluetilinpidoissa käytetään lähteinä laajalti Tilastokeskuksen ja eräiden muiden tilastotuottajien aineistoja. Laajassa käytössä ovat erilaiset rekisteripohjaiset aineistot. Tärkeimmät aineistot ovat Tilastokeskuksen yritys- ja toimipaikkarekisteri, yritysten rakennetilasto, Valtiokonttorin tilivirastoaineisto, Verohallituksen henkilöveroaineisto, Tilastokeskuksen tulonjakotilasto sekä asuntokantatiedot yhdistettynä vuokratietoihin. Aluetilinpidoon taloustoimien kehikkona on kansantalouden tilinpito.

Alueellistamisen menetelmät jaetaan neljään pääluokkaan. Nämä menetelmät esitetään alla preferenssijärjestyksessä, eli aina olisi käytettävä järjestysluvultaan pienempää menetelmää mikäli mahdollista.

1. Alhaalta ylös -menetelmä
2. Yritysjako
3. Toimialajako
4. Ylhäältä alas -menetelmä

Alhaalta ylös -menetelmä tarkoittaa, että kaikki tai melkein kaikki tieto on saatavilla toimipaikoittain. Yritysjakomenetelmässä joudutaan pääosa tai kaikki tiedoista jakamaan yritystasolta toimipaikoille. Toimialajako tarkoittaa, että kansantalouden tilinpidoon toimialan taloustoimet jaetaan toimialan toimipaikkojen kesken esimerkiksi liikevaihdon tai työllisten lukumäärän perusteella. Ylhäältä alas -menetelmässä toimialan ja taloustoimen tiedot jaetaan alueille indikaattorin avulla. Indikaattorin pitäisi mahdollisimman hyvin korreloida itse kuvattavan ilmiön kanssa.

Tiedot alueellistetaan noudattaen kotipaikkaperiaatetta. Sen mukaan tuotanto, työllisyys ja investointitiedot kohdistetaan tuotantoyksikön kotipaikkaan. Kotipaikka on kunta, jossa kyseessä oleva yksikkö sijaitsee. Samoin kotitalouksien luvut kohdistetaan kotitalouden kotipaikkaan eli siihen kuntaan, jossa kotitalouden jäsenet asuvat. Kotipaikkaperiaatteesta johtuen aluetilinpidoon järjestelmässä esiintyy kaksi erilaista lukua alueellisista palkansaajakorvauksista. Tuotantotilillä palkansaajakorvaukset kohdennetaan maksajan mukaan tuotantoyksikön kotipaikkaan ja ensitulon jakotilillä ne kohdennetaan saajan mukaan kotitalouden kotipaikkaan.

3. Tietojen oikeellisuus ja tarkkuus

Tiedot pohjautuvat kansantalouden tilinpidoon tietoihin. Samoin alueellistamisessa käytetään usein samoja perustilastoja kuin kansantalouden tilinpidoon laskelmissa. Kaikkea laskennassa tarvittavaa tietoa ei ole saatavissa alueittain ja siksi on välillä turvaututtava indikaattoripohjaisiin laskelmiin. Tietoihin liittyy sitä enemmän epävarmuutta mitä enemmän joudutaan käyttämään muita menetelmiä kuin puhdasta alhaalta ylös -menetelmää.

4. Julkaistujen tietojen ajantasaisuus ja oikea-aikaisuus

Tilasto ilmestyy vuosittain. Uusimman vuoden luvut ovat ennakkollisia.

Tilaston viive on tällä hetkellä tilastovuosi + 24 kuukautta. Nykyinen tuotantoaikataulu täyttää myös Euroopan unionin tilastotietojen toimitusaikataulun. Ensimmäiset tiedot toimitetaan Eurostatiin 24 kuukauden kuluttua tilastovuoden päättymisestä.

5. Tietojen saatavuus ja läpinäkyvyys/selkeys

Tiedot ovat saatavilla internetissä. Julkistus sisältää laatuselosteen, jossa esitellään tilaston laatimisen menetelmät. Lisäksi tietojen oikeellisuutta on tarkasteltu makrotilaston näkökulmasta. Lukujen tilastollisia ominaisuuksia on vaikea esitellä, koska luvut perustuvat moniin eri lähdeaineistoihin. Perustilastoissa on mukana sekä otos- että kokonaisaineistoja.

Aluutilinpidon tilaston käsitteet ja luokitukset ovat saatavilla Tilastokeskuksen käsite- ja luokitustietokannoissa. Kansantalouden ja aluutilinpidon järjestelmä on dokumentoitu myös Euroopan kansantalouden tilinpidon järjestelmässä 1995 (EKT 1995).

6. Tilastojen vertailukelpoisuus

Tuotannon ja työllisyyden aluutilien uudistettu yhtenäinen aikasarja kattaa vuodet 2000-2010. Tiedot ovat aluutilinpidon joulukuun 2012 julkistuksen mukaiset ja noudattavat toimialaluokitusta TOL2008 sekä kansantalouden tilinpidon 12.7.2012 julkaistuja reuna-arvoja. Kotitalouksien aluutilien vertailukelpoinen aikasarja-aineisto kattaa vastaavasti vuodet 2000-2010. Kotitalouksien aluutilien tiedot poikkeavat kansantalouden tilinpidosta kohdassa 1.2 mainitulla tavalla, mutta tiedot ovat tarvittaessa saatavissa myös täsmälleen kansantalouden tilinpidon mukaisina.

7. Selkeys ja eheys/yhtenäisyys

Kansantalouden tilinpitojärjestelmä muodostaa yhtenäisen ja selkeän talouden tarkastelukehikon. Siksi myös aluutilinpidon luvuilla on nämä ominaisuudet osana kansantalouden tilinpidon järjestelmää.

Lisätietoja

Aku Alanen 09 1734 3320

Olli Pirinen 09 1734 3365

Riikka Tupala 09 1734 3349

Vastaava tilastojohtaja:

Ari Tyrkkö

aluetilinpito@tilastokeskus.fi

www.tilastokeskus.fi

Lähde: Aluetilinpito 2010, Tilastokeskus

Asiakaspalaute: www.tilastokeskus.fi/palaute

*Tietopalvelu, Tilastokeskus
puh. 09 1734 2220
www.tilastokeskus.fi*

*Julkaisutilaukset, Edita Publishing Oy
puh. 020 450 05
asiakaspalvelu.publishing@edita.fi
www.editapublishing.fi*

*ISSN 1796-0479
= Suomen virallinen tilasto
ISSN 1799-3393 (pdf)*